

første Aaret 1920—21, da ikke mindre end $43\frac{3}{4}$ Mill. Kr. maatte opføres til Udgift, alt sammen Udgifter, som i Virkeligheden var afholdt i Forvejen. Det er aldrig faldet mig ind at klage over dette Forhold, det er fuldkommen naturligt, og det undrer mig i højeste Grad, at den højtærede Finansminister vedblivende vil ømme sig ubeskriveligt over disse 4—5 Millioner, som han her kommer til at bære fra sin Forgængers Tid, naar jeg har haft saa mange Gange større Beløb at bære fra mine Forgængeres.

Den højtærede Finansminister vilde fralægge sig, at han havde raabt med Ærlighed; han sagde, at han havde hverken gjort det her i Tinget eller udenfor Tinget. Ja, dér husker den højtærede Finansminister jo ganske fejl, for i forskellige Interviews af ham, som ikke er modsagt, har han udtrykkeligt fremhævet — og vedkommende Blade har sørget for yderligere at fremhæve det med spærret Tryk, saa den højtærede Minister kan ikke have undgaaet at se det —, at Forskellen mellem det Finanslovsforslag, han vilde fremsætte, og de tidligere Finanslovsforslag var den, at nu skulde vi endelig have en ærlig Finanslov. Jeg har jo tilstrækkeligt paavist, hvorfor det ene System er lige saa ærligt som det andet, og det er maaske derfor, den højtærede Finansminister nu søger at retirere fra sine Udtalelser om en ærlig Finanslov ved at spørge i Anledning af min Sammenligning med Konen med Rejerne, om der da er noget forkert, noget uhæderligt i at raabe med Rejer. Nej, det er der ganske vist ikke, det finder jeg i højeste Grad honnet, men mindre heldigt har det altid forekommet mig at raabe med Ærlighed; det er nu en Gang en Vare, man ikke skal raabe med; det er en Dyd, man skal øve, men ikke bære i Munden.

Hvad Balancen angaar, vil jeg gerne sige et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Korsgaard. Det ærede Medlem indrømmede, at man ikke kan tage § 26 ganske raat; det ærede Medlem sagde, at man maa fradrage paa Indtægtssiden Statslaanene, og ligeledes er man ogsaa berettiget til at fradrage visse Udgifter. Ja, men det er jo ikke andet end det, som jeg mener maa gøres, naar man skal danne sig et korrekt Begreb om, hvorvidt der er Balance paa et Regnskab eller ikke, og det er derfor, jeg siger

til det ærede Medlem, at naar han fradrager Laanene, og naar han erkender, at der er visse Udgifter, som maa fradrages som værende virkelig Formueerhvervelse og ikke Udgifter i almindelig Forstand, saa maa han ogsaa som saadanne Udgifter regne de Udgifter, der er afholdt til Ydelse af rentebærende Laan, de Udgifter, der er afholdt til Erhvervelse af ikke afsatte Husmandsobligationer og Boligobligationer; derved gaar Beløbet ned fra de 21 Mill. Kr. til ca. 15 Mill. Kr., og saa er det, jeg spørger det ærede Medlem: Er der da ikke Ækvi-valent for disse 15 Mill. Kr. i de ca. 36 Mill. Kr., som er anvendt til Erhvervelse af indtægtgivende Statsaktiver? Jeg har jo selv ment, og deri er jeg enig med det ærede Medlem, at man ikke kan opføre disse Formueanbringelser med deres hele Beløb; jeg har ment, at der maa finde en Nedskrivning Sted, i den Betragtning var det ærede Medlem og jeg jo enige; men selv med en meget betydelig Nedskrivning maa der dog blive Dækning tilbage, antager jeg, for i hvert Tilfælde de 15 Mill. Kr., der her er Tale om. Saaledes mener jeg, at naar man giver Afkald paa at tage Tallene paa § 26 raat og giver sig til at analysere dem, maa man ogsaa indrømme, at der i det væsentlige er naaet Balance paa dette Statsregnskab.

Men det afgørende Spørgsmaal er jo egentlig ikke dette, men det, som rejstes af den højtærede Statsminister. Da jeg i Spøg havde brugt Udtrykket om den herlige Sommer, som det højtærede Ministerium havde haft, sagde den højtærede Statsminister, at det kunde ikke være en herlig Sommer, for de var tynget til Jorden af Bekymringer ved at skulle overtage et Bo saa slet som det, jeg havde efterladt. Det var jo ret haarde Ord; jeg citerer dem ikke ordret, men det var Meningen med dem; det var ret haarde Ord, og det afgørende Spørgsmaal er, om disse haarde Ord var berettigede, eller om de ikke var det.

Dette Spørgsmaal er efter min Mening besvaret af den højtærede Finansminister. Det alt afgørende Spørgsmaal er jo dette: Har det afgaaede Ministerium efterladt lovhjemlede Indtægter og lovhjemlede og nødvendige Udgifter i en saadan Stand, at de tillod for det kommende Aar at opstille et Budget med Balance? Hvis jeg skulde